

GEDACHTENKRACHT

13 juli 1961

Goedenavond, vrienden,

Ik zou op deze laatste bijeenkomst allereerst graag de vragen afhandelen die in verband staan met de lessen die u mocht ontvangen. Is er iemand onder u die van deze gelegenheid gebruik wenst te maken?

Vraag: In het kader van het onderricht dat we tijdens de laatste maanden ontvingen, zouden wij het op prijs stellen indien u ons vanavond zou willen voorlichten over de beheersing van de gedachten, de ontwikkeling van de gedachtenkracht en het gebruik van deze kracht in het dagelijks leven.

Antwoord: Wat u opsomt is ongeveer voldoende om een cursus van 12 tot 14 spreekuren te vullen, maar ik wil daar dadelijk op terugkomen. Ik zou echter graag eerst willen weten of er nog vragen zijndie in direct verband staan met de gebrachte cursusmaterie.

Reactie: Geen.

Goed, dan zullen wij allereerst trachten om deze gedachtenkracht verder uiteen te zetten.

De gedachte van de mens is in zichzelf een trilling. Deze trilling, opgewekt dus in zijn stoffelijk wezen, straalt uit buiten dit stoffelijk wezen en geeft aan de materie rondom bepaalde reflecties, weerkaatsingen dus. Het is dan ook mogelijk om met de gedachtenkracht, zelfs indien deze zuiver stoffelijk is, de omgeving vaak aanmerkelijk te beïnvloeden.

De gedachtenkracht echter kent zogenaamde harmonieën, dit wil zeggen dat een trilling die wordt opgewekt in het normale stoffelijke denken gelijktijdig optreedt in de geest, en wel op de hoogte van het voertuig dat men het mentaal voertuig noemt.

Hierdoor wordt de gedachtenkracht eveneens in de geest weerkaatst en zal zij ook daar bepaalde reflecties, weerkaatsingen, kunnen opwekken.

Het beheersen van de gedachten zelf is van zeer veel, vaak verschillende factoren, afhankelijk, die ik u natuurlijk vanavond niet allen in het bijzonder uiteen kan zetten. Er is echter één grote misvatting ten opzichte van gedachtenkracht en haar beheersing, die ik graag allereerst recht zou willen zetten.

Gedachtenkracht heeft niets te maken met stoffelijke vitaliteit. Menselijke levenskrachten, zelfs plasma in zijn verschillende vormen, zijn niet verbonden met de gedachtenkracht als zodanig. Aan- of afwezigheid ervan heeft weinig invloed, tenzij wij alleen stoffelijk die gedachtenkracht willen uitstralen of gebruiken.

Nu ik dit punt heb vastgesteld, de voorwaarden voor beheersing.

Om de gedachten te beheersen dient men uit te gaan van één denkbeeld. Alle associaties die optreden, dus de daar uit voortkomende denkbeelden, moeten tot het oorspronkelijk beeld worden herleid. Het onderdrukken van alle opkomende associaties is namelijk niet, of bijna niet, mogelijk, tenzij men een zeer lange scholing op dit gebied heeft doorgemaakt.

Een vorm van concentratie, waarbij de voortdurende afwijkingen van het oorspronkelijke gedachtenbeeld en de terugkeer daartoe aan het geheel vaak een wat meditatief karakter geven. Is dat duidelijk?

Nu moet u goed begrijpen dat wij, om zuiver en goed gedachtenkracht te kunnen opwekken, te kunnen dirigeren, altijd een grondgedachte nodig hebben. Hoe scherper deze gedachte omschreven is, hoe zuiver de werking zal zijn. Het is beter u te beperken tot een klein en schijnbaar onbelangrijk, maar voor u zuiver en duidelijk te omschrijven denkbeeld, dan een groot begrip te nemen dat u nog niet innerlijk hebt doorleefd en hebt doorvoeld.

Een meditatie over harmonie, in het algemeen genomen, zou kunnen voeren tot het uitstalen van harmonische krachten, die zowel genezende werkingen kunnen hebben, als troostende, vitaliteit gevende, enz., voor mensen op aarde, terwijl ze tot lichtgevende gedachten kunnen worden voor de geest in het duister, en tot een mogelijkheid met hogere krachten te communiceren voor het eigen ik.

Maar harmonie in het geheel kunt u zich niet voorstellen. Stelt u dan voor de vorm van harmonie die voor u de meest intense uitdrukking is van eenheid; of dit een natuurbeleven is, een handeling, of dit in verband staat met uw arbeid of met uw genoegen, het maakt weinig verschil. Belangrijk is dat deze gedachtenharmonie gebaseerd wordt op een voor u gekende en kenbare toestand, die zo mogelijk geïdealiseerd wordt, maar nimmer zich geheel aan uw werkelijkheidsbegrip onttrekt. Is dit duidelijk?

Uitgaande van dit denkbeeld dienen wij dan de kracht eerst als het ware te verzamelen. Gedachtenkracht wordt verzameld door een concentratie die zoveel mogelijk het eigen ik verder buiten beschouwing laat, dit slechts beschouwend als deel van de werking, maar nimmer als de bron daarvan, het middelpunt, de scheppende factor. Hoe minder de nadruk op uw eigen ik, en wat dit betreft voor de meeste hogere waarden, op uw stoffelijke inzichten, beperkingen en zo drukt, hoe minder u zich bewust bent van uw menselijke bekrompenheid, beperkingen, omstandigheden, hoe beter u erin zult slagen die kracht op te wekken.

U kunt deze kracht vervolgens, althans mijn inziens, het best trachten over te brengen naar het geestelijke. Daartoe gaan we van het nauw omschreven gedachtenbeeld over tot een concentratiewaarbij dit gedachtenbeeld direct goddelijk wordt. Bijvoorbeeld, ik stel mij voor dat ik in de natuur een ogenblik van absolute vrede en rust ken, van harmonie en eenheid. Nu stel ik dat het licht, dat de natuur en mij beschijnt, God is. IK onderga God gelijkelijc en gelijktijdig met alle anderen. Ik laat het beeld van de natuur in mij zoveel mogelijk verzwakken door mij te coconcentreren op dit licht. Het gevolg is dat de eerste gedachte die ontstond nu geestelijk gericht wordt. De voorstelling van goddelijk licht zou ik u in haast alle denkbare toestanden willen aanbevelen. Het brengt namelijk met zich de gedachte aan absorptie. Gedachtenkracht houdt in een vorm van absorberen. Wij nemen dus in ons deze kracht op. Dit is geen feitelijke toestand alleen, het is tevens een symbool voor hetgeen we in samenwerking met al wat rondom ons is, ondergaan.

Heb ik deze fase volbracht, dan zal bij velen een toestand van laksheid optreden. Men voelt zich wat loom en het kost vaak grote moeite om dan het doel van de oefening zelf u hernieuwd voor te stellen. Echter dit doel wordt dan geprojecteerd volgens de wens; dus, ik wens harmonie te stichten waar strijd is, dan stel ik mij het beeld van een verzoening voor. Heb ik dit gedaan, dan heb ik hiermee de in mij aanwezige gedachtenkracht, maar ook de rond mij aanwezige harmonische krachten, en voornamelijk die vanuit de geest dus, gericht op dit doel.

Het is eerst nu dat ik kan overgaan tot de bewuste uitstraling van wilskracht. Ik kan nu het totaal van mijn denken, het totaal van licht en energie in mij, me voorstellen als een gloedbal of een ster, een stralenbundel desnoods, gericht op de voorstelling die ik mij zo-even maakte van het gewenste; daarbij ontspan ik mij zoveel mogelijk.

Het resultaat is dat de intensiteit waarmee ik zelf innerlijk bijvoorbeeld harmonie deed ontstaan, volledig op het object dat ik in mijn gedachten heb genomen, is gericht. Is dit in zover duidelijk of wilt u hier meer over vragen?

Nu moet u wel begrijpen dat het beheersen van gedachtenkracht altijd uit moet gaan van een afwezigheid van storende factoren, zo ver dit ons mogelijk is. Wanneer geluid mij stoort moet ik stilte zoeken. Voel ik mij door muziek gesterkt in de vaak wat meditatieve beginvorm, dan zal ik dus zorgen dat er muziek is. Ik zal zorgen dat ik geen honger heb, maar ook geen gevoel van oververzadiging. Ik zal zorgen dat mijn lichaam niets vraagt en zich volledig kan ontspannen, zo ver dit mij mogelijk is. Want alleen uitgaande van een stoffelijke basis, warin geen enkel dringend behoefte-element een rol speelt zal ik mijn gedachte op een ander dan persoonlijk niveau geheel kunnen vormen. Is dit duidelijk?

De methoden die ik gebruik om deze bevrediging te bereiken, deze toestand van rust, moeten natuurlijk volledig zijn aangepast aan wat voor mij aanvaardbaar is. Een vegetariër bijvoorbeeld kan dat nooit bereiken door zich te verzadigen met vlees, enz. Dus mijn eigen maatstaven spelen hierin een grote rol. Wanneer ik echter zorg, voor zover dit mij mogelijk is, dat ik alle lichamelijke zorgen en behoeften heb voldaan, dan kan ik zeggen: Wat mij nu kwelt is alleen nog gedachte, want in het nu bestaat het behoefte-element niet meer. Kunt u mij volgen?

U kunt dus wel zorgen hebben over uw zaken, maar feitlijk komen die zorgen pas morgen aan de orde en niet vandaag. U kunt zich zorgen maken over uw gezondheid, maar op dit ogenblik hebt u alles gedaan om uw eigen ik zo rustig en zo goed mogelijk te maken. Is dat duidelijk?

Dan kunt u nu ook een doel stellen en al wat aan zorg optreedt beschouwen als een deel van toekomst, daardoor hoef ik dat niet meer te stellen als directe realiteit, maar als iets dat in verband staat met de goddelijke waarden of krachten waarmee ik wil werken.

Het is mij dus mogelijk geworden alle nog in mij bestaande problemen, niet vraagstukken in de zin van: "Wat is God?" of zo, maar van: "Als het maar goed gaat morgen", of "Wanneer zal mijn zaak beter lopen", of "Hoe zal ik deze opdracht nog op tijd klaar kunnen krijgen?" Die dingen.

Deze problemen dus kunt u dan projecteren als: "Maar in het goddelijke is alles mogelijk, want..." en dan gaat u vanzelf weer terug dus naar het punt waarop u zich richt. Het is dat proces dat zeer belangrijk is in de beheersing van gedachtenkracht.

Hoe meer wij alle afleidende factoren in ons zelf kunnen herleiden tot één punt, tot één kracht, tot één denkbeeld of toestand, hoe groter de werking op zichzelf is. Belangrijk is hierbij, vooral voor diegenen die nog niet ver zijn doorgedrongen in wat men op aarde wel occultisme noemt, zelfs magie, is dat zij hierbij werken in een vol geloof aan het lichtende, in vol geloof aan eigen zending. Het is een taak die u vervult, want anders zouden u de middelen niet gegeven worden om dit te doen, zou in u de mogelijkheid niet bestaan om dit te bereiken, zodat u met een vol vertrouwen op alle hogere geestelijke krachten werkt, ook wanneer u deze krachten nog niet nader kent. Is dit duidelijk?

Dan gaan we nlog een ogenblik door op hetzelfde onderwerp, waar u klaarblijkelijk geen andere vragen wenst te stellen.

Alles wat wij doen heeft een dubbele betekenis. Alles wat u op aarde doet heeft een geestelijk equivalent van actie. Daardoor ontstaan alle harmonieën en disharmonieën die op aarde bestaan, ook in de geest.

Elke toestand van onvervuldheid, van onbevredigdheid, van onrust, van wanhoop of twijfel, wordt geestelijk evengoed weerkaatst, als elk gevoel van vrede, rust, verzadiging, geluk of zelfs eenheid met het lichtende.

Alles wat de mens op aarde doet mag dan ook worden beschouwd als een middel om gedachtenkrachten te concentreren en gericht en beheerst uit te zenden. Er is hiervoor geen enkele uitzondering. Zelfs wanneer u uw voeten wast kan dat voor u een associatieve betekenis hebben, want dit idee van reiniging zal ook geestelijk weerkaatst worden. Juist gebruikt kan daardoor bijvoorbeeld een reinigende kracht worden opgewekt die voor anderen geestelijk en soms ook stoffelijk een zeer goede uitwerking heeft. Het is noodzakelijk hierop sterk de nadruk te leggen.

Ook het gebruik en beheersen van gedachtenkracht is niet alleen aan de geest gebonden. Ik weet dat men, vooral in het christendom, heel vaak de beschouwingen van Paulus in dit opzicht wil volgen, zeggende: "Hoe minder aandacht je aan de stof besteedt, en hoe minder je je daar mee bezig houdt, hoe hoger je geestelijk bent." Dit is niet waar, want elke ontkenning in de stof impliceert een ontkenning in de geest en wel in alle voertuigen die vorm kennen. Dit is meer dan voldoende om zelfs de hoogste geestelijke mogelijkheden af te doen wijken van het werkelijke doel. Men mag hier uitgaan van het christelijke standpunt waarbij het niet heet "dat het doel de middelen heiligt" – begrijpt u mij goed – maar wel "dat de heiligheid van het doel in alle middelen tot uitdrukking moet worden gebracht alle middelen, mits met het doel in overeenstemming, geheiligd zijn in zichzelf."

Nu zult u, bij een poging om gedachtenkracht te gebruiken, in zeer veel gevallen eigenlijk een beetje vastlopen, want er komt een ogenblik dat dat u niet het gevoel hebt dat er resultaat is. Uw verwachten van resultaat is niet gebonden aan de werkelijkheid van de gedachten die u uitstraalt, maar wordt bepaald door uw verlangens, uw stoffelijke en redelijke verlangens.

Bepaal nimmer voor uzelf wat de uitgezonden gedachtenkracht direct als resultaat met zich brengt. De voorstelling van het doel die u hebt gemaakt heeft voldoende uw eigen wil uitgedrukt, maar deze wil wordt in een hogere wereld aangevuld door een hoger bewustzijn en daardoor veredeld en zuiverder. Hoe meer wij een goddelijke kracht trachten te gebruiken, hoe groter deze afwijking van de stoffelijke voorstelling kan zijn. Is dat duidelijk?

Dan kunnen wij als laatste conclusie hier nog een ogenblik stellen: Alle uitgezonden gedachten, mits voldoende op een bepaald doel gecentreerd en niet te algemeen uitgestraald, zullen – en dat binnen een vaak zeer korte tijd – (ik denk hier van enkele uren tot ongeveer zeven dagen) een kenbaar resultaat hebben. Dit resultaat is echter niet gebonden aan de voorstelling die bij de uitzending van de gedachten in onszelf voorlag.

Hier heb ik dan iets verteld over het gebruik en de beheersing van gedachtenkracht. U zult begrijpen dat beheersing van denken op zichzelf niet zo moeilijk is, zolang er een voldoende concentratie bestaat. Voor diegenen die beginnen met deze uitzending van bewuste en beheerst gerichte gedachtenkracht is het daarom altijd goed dergelijke oefeningen door een centraal punt te laten richten. Dit kan zijn een spreker, een incantatie, een vaste gebedsformule, een vast ritueel, kortom een vaste vorm waardoor het ik van zichzelf wordt losgemaakt en zich concentrerend op iets buiten zich de onpersoonlijke gedachten-uitstralingen gemakkelijker in zich opwekt, opneemt, en vanuit zich kan projecteren.

Wel zal, wanneer een gemeenschappelijk concentratiepunt gebruikt wordt, elke gemeenschappelijke concentratievorm in het begin moeten worden gevolgd door een stilte waarin eenieder voor zich verder het proces van de uitzending voltooit. Alleen via de wetten en wegen van de magie zou het mogelijk zijn dit laatste overbodig te maken. Ik meen echter niet dat er onder u aanwezig zijn die reeds nu die wetten en krachten voldoende beheersen om deze wetmatigheden op de juiste wijze te hanteren, zonder daarbij

voor iemand schade aan te richten of het maximum resultaat van de geconcentreerde gedachte te benadelen.

Ten laatste wil ik er nog op wijzen dat gedachtenkracht, al is zij niet zichtbaar, zeker ook wanneer zij stoffelijk wordt uitgestraald, een direct kenbare factor is. Wanneer u geleerd hebt gedachtenkracht vanuit uzelf te gebruiken, zult u daar onmiddellijk reacties op kunnen vinden. Wanneer u met een persoon te maken hebt en u straalt deze persoon welwillend tegen, dan zult u ontdekken dat deze persoon, hoe strijdustig misschien ook, langzaam maar zeker deze welwillendheid absorbeert en in onvoorstelbaar korte tijd zelfs vaak van een absolute tegenstander tot een redelijk wezen wordt, dat bereikbaar wordt.

Mag ik aannemen dat ik daar, binnen de mij gegeven tijd en mogelijkheden, voldoende heb gezegd? Zijn er nog meer punten die ten b erde wilt brengen?

Vraag: Wilt u misschien enkele raadgevingen verstrekken aangaande het werk van de Orde in Gent en meer in het bijzonder voor wat onze studiegroep aangaat?

Antwoord: Ik kan dit op dit ogenblik alleen in zeer algemene termen doen. Als u daarmee tevreden bent, wil ik erop ingaan.

Het zal u duidelijk zijn dat niet allen van deze studiegroep een goddelijke intensiteit van streven en werken hebben, een gelijke mogelijkheid tot ontplooiing. Dit wordt niet bepaald door het begripsvermogen, maar wel hoofdzakelijk door de intensiteit waarmee men zich werpt op het geestelijk werk.

Wanneer het ons mogelijk zou zijn, dit is dus conditioneel, om in uw groep een zodanige scholing te bereiken, dat een klein magisch geschoold centrum aan de anderen eventueel hun gedachten, hun krachten, meditatie en hun bestrevingen op geestelijk terrein, via kosmische wetten, een juiste leiding zou kunnen geven, zouden we dit wel het meest begeerlijke achten. Het zal daartoe op de duur noodzakelijk zijn diegenen die voor deze scholing geschikt zijn ook inderdaad lessen hierover te verstrekken. Wij menen dat wij binnen niet al te lange tijd over twee daarvoor geschikte wegen kunnen beschikken, namelijk het medium dat u op het ogenblik ziet en de voor inspiratie nu reeds zeer vatbare leider van uw genezingsgroep.

Door een intensifiëring van het werk, een vereenvoudiging door rechtstreekse zegging, onder meer van bepaalde punten en wetten, zal het ons mogelijk lijken om in een tijd van ongeveer één jaar tot anderhalf jaar een dergelijke geschoolde groep, althans redelijk geschoolde groep, inderdaad tot stand te brengen. Volledige beslissingen hierover kunnen wij helaas niet nemen, omdat wij, gezien de stof en haar eisen, aan bepaalde stoffelijke beperkingen en condities gebonden zijn.

U zult begrijpen dat dit dus alleen maar een schets is van wat ons wenselijk en redelijk bereikbaar is.

Daarnaast zouden wij willen trachten om dit cursuswerk intenser en beter voort te zetten. Voorstellen wat dat betreft, die echter wederom afhankelijk zijn van de stoffelijke factoren en de goedkeuring van uw verenigingsbestuur in België, zijn daarover reeds gedaan.

Het blijkt ons wel dat punten als financiën daarbij een zeer belangrijke rol kunnen spelen, evenals de, laat ons zeggen, vergoeding van tijd en verlichting en van problemen en zorgen voor zij die in België misschien te zeer door het werk in beslag zouden worden genomen.

Voor deze problemen bestaat geen onmiddellijke oplossing. Wij nemen echter aan dat men, na beraad, ongetwijfeld ook deze oplossingen zal kunnen vinden. Het openbaar werk mag niet geheel worden stopgezet.

Het is belangrijk dat wij meerderen confronteren met onze denkwijze, zodat wij tenminste tweemaal maandelijks toch wel een openbare zitting wenselijk achten, ook hier in de stede van Gent.

Wij overwegen de mogelijkheid om een bepaalde vorm van geestelijke scholing, die niet direct van stoffelijke factoren buiten die van de leerlingen afhankelijk is, dus op te richten, als ik het zo mag noemen, en deze zowel in Nederland, in België, in Zuid-Frankrijk, in Zuid-Duitsland en in twee punten in Rusland, praktisch gelijktijdig te gaan geven.

Blijkt dat daarvoor alle voorbereidselen getroffen zijn en alle mogelijkheden gevonden, dan zult u, mits u tot de kernkring behoort, daarover verdere inlichtingen ontvangen en ook de voorwaarden leren kennen die nu eenmaal gesteld moeten worden voor een juist deelnemen aan het werk.

Voorlopig althans is dit een wens en zullen wij over de realisatie hiervan waarschijnlijk eerst over enige maanden verder kunnen spreken. Ook onze tijd wordt door veel andere factoren dan alleen maar onderricht in beslag genomen, zoals u weet. Wij zijn dus daarvan afhankelijk.

Wanneer er bepaalde problemen zijn die u in het bijzonder beroeren aangaande uw eigen groep, wil ik daarop antwoord geven, in zover dat, u hebt de beperkingen al gezien die ik in het voorgaande dus moest maken, in zover dat nu mogelijk is. Ik wil die gaarne verder toelichten of beantwoorden. Het staat u vrij om daarop in te gaan. Denk er eens over na. Goeden avond.